

Zaolziańska

Dzielnice: Ursynów

Osiedla: Ursynów-Centrum

Atrybuty: Nazwy pochodzące od wyrazów pospolitych Topograficzne Nazwy charakteryzujące

Rok utworzenia nazwy: 1993

Opis

Zaolzie - polska nazwa zachodniego fragmentu górnośląskiego Księstwa Cieszyńskiego, należącego w 1918-1920 i w 1938-1939 do Polski. Dziś w granicach Czech. Mieszkańcy tego regionu przyznający się do polskich korzeni mają własną gwaraę - odmianę śląskiego dialektu.

Do 1953.05.28 taką nazwę nosiły dzisiejsze ulice Barwa, Łabędzia, Traktorzystki oraz Turkusowa.

Ciekawostki

Jest to fragment wytyczony na linii dawnej ul. Barwnej, która jeszcze w latach `60 XX w. ciągnęła się wzdłuż ul. Puławskiej od dzisiejszej Doliny Służewieckiej aż za skrzyżowanie ul. Pileckiego i Bekasów (wówczas od ul. ks. Wyrębowskiego do skrzyżowania ul. Bocianiej i Kwiczolów). Dziś jej fragment pozostał między ul. E. Romera a A. Janowskiego.

Stan obecny:

Park im. Romana Kozłowskiego. Po wschodniej stronie ulicy. Jego znaczną część zajmuje Kopa Cwila, powstała przed 1977 rokiem z ziemi i zniszczonych prefabrykatów, przywożonych tu w trakcie budowy pobliskiego osiedla. W latach `80 krótko działał tu wyciąg narciarski i tor saneczkowy. Legendy mówią, że miała to być osłona gigantycznego zbiornika z chlorem lub po prostu odgradzeniem od ruchliwej ul. Puławskiej i Doliny Służewieckiej.

Roman Stanisław Jakub Kozłowski (1 II 1889 - 2 V 1977) - paleontolog i geolog, profesor. Pochodził z Zazamcza, w pobliskim Włocławku ukończył Szkołę Handlową. Nie chcąc służyć przymusowo w armii carskiej wyjechał do Fryburga, gdzie rozpoczął studia z zakresu nauk przyrodniczych, kontynuując je później na paryskiej Sorbonie i w Muzeum Historii Naturalnej, gdzie przez trzy lata prowadził badania paleontologiczne. W latach 1913-21 przebywał w Boliwii, będąc wykładowcą a później badaczem. Od 1924 roku mieszkał w Warszawie, wykładając na Wolnej Wszechnicy Polskiej a od

1927 roku kierując również Katedrą Paleontologii Uniwersytetu Warszawskiego. Podczas okupacji hitlerowskiej pracował w Państwowym Instytucie Geologicznym, po wojnie pozostał wykładowcą akademickim. Opublikował 43 prace naukowe (m.in. "Historyczny rozwój świata organicznego", "Ramienionogi gotlandzkie polskiego Podola", "O niektórych ortydach ordowickich z okolic Petersburga", "Les gisements argento-stanfres d'Oruro en Bolivie", "Tymczasowe wiadomości o graptolitach z tremadoku Polski i o ich teoretycznym znaczeniu") a także liczne artykuły popularnonaukowe. W swym dorobku miał również wspomnienia wojenne opowiedane młodzieży, zatytułowane "Taczanka naprzód". Zmarł w Warszawie a 7 II 1992 roku park otrzymał Jego imię. Henryk Cwil - inżynier pełniący funkcję inspektora Stołecznej Dyrekcji Inwestycji Spółdzielczych, nadzorujący wyładunek ziemi.

Data nadania nazwy: 1993.02.12
